

Mál nr. 58/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Almenn slysatrygging

Túlkun vátryggingarsamnings. Óvinnufærni

Gögn.

1. Málskot móttakið 13. febrúar 2023 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 15. mars 2023.
3. Viðbótarathugasemdir M. dags. 17. mars 2023, ásamt fylgiskjöllum.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 20. mars 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið að keppa með A-landsliði Íslands í handbolta þann 18. mars 2021 þegar M sleit krossband. M hafi verið metinn í matsgerð, dags. 3. nóvember 2022, til 100% óvinnufærni til að spila handbolta í 11 mánuði. M hafi gert kröfu um bætur vegna tímabundins missis starfsorku samkvæmt skilmála almennrar slysatryggingar hjá V en bótaskyldu hafi verið hafnað á þeim grundvelli að V taldi ósannað að M hefði orðið fyrir tekjumissi vegna slyssins. Taldi V að þó M hefði verið metinn óvinnufær til handboltaiðkunar sýni ráðningarsamningur sá sem var í gildi ekki fram á nokkurt tekjutap hafi orðið þó M hafi orðið óvinnufær til handboltaiðkunar. M byggir á því að um sé að ræða almenna slysatryggingu sem eigi að ná yfir það tjón sem landsliðsmaður í handbolta verður fyrir í verkefnum með landsliði. Annars vegar sé um að ræða örorkutryggingu vegna slyss og hins vegar dagpeningatryggingu vegna slyss. Þar sem slys M hafi haft þau áhrif að M gat hvorki æft né spilað handbolta í 11 mánuði telji M sig eiga rétt á dagpeningum úr tryggingunni. Við mat á því hvernig túlka eigi orðið starfsorku í þessu samhengi verði að líta til þess að um sé að ræða hugtak sé sett fram í stöðluðum vátryggingarskilmálum sem V semji einhliða. Í sömu skilmálum séu einnig ákvæði um bætur vegna varanlegs líkamstjóns. Þegar þessi ákvæði séu lesin saman verði að telja að við mat á starfsorku verði að leggja til grundvallar læknisfræðilegt mat. Í málinu liggi fyrir læknisfræðileg gögn sem styðji að M gat hvorki æft né spilað handbolta í 11 mánuði. Máli sínu til stuðnings vísar M til úrskurðar úrskurðarnefndar í vátryggingamálum nr. 201/2020. M hafnar því alfarið að dagpeningar samkvæmt slysatryggingunni greiðist eingöngu ef tjónþolar séu óvinnufærir til að sinna tekjugæfu starfi. M hafi slasast í verkefni með A landsliði í handbolta og í kjölfarið hafi M misst af næstu verkefnum landsliðsins.

Í athugasemdum V kemur fram að um trygginguna gildi skilmálar félagsins þar sem í 3. gr. sé fjallað um tímabundinn missi starfsorku vegna slyss og þar segi um bætur vegna tímabundins missis starfsorku „3.1. Valdi slys vátryggðum tímabundnum missi starfsorku, greiðir félagið dagpeninga í samræmi við þá fjárhæð sem í gildi var á slysdegi. Dagpeningarnir greiðast í hlutfalli við starfsorkumissinn frá lokum biðtíma og svo lengi sem vátryggður er óvinnufær að mati læknis, þó ekki lengur en í þann hámarksbótatíma er kemur fram á vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun og ekki fyrir tímabil að loknum 3 árum frá slysdegi.“ Í ákvæði 3.3. segi svo „Félagið metur starfsorkumissinn og varanleika hans á grundvelli læknisvottorða og annarra gagna, sem fyrir liggja.“ Orðið starfsorka sé skilgreint með eftirfarandi hætti í lögfræðiorðasafni; líkamleg (og andleg) geta til að sinna tekjugæfu starfi. Í málskoti er því haldið fram að M hafi orðið af verkefnum og hlotið tekjumissi vegna slyssins en engin gögn liggja fyrir því til stuðnings. V hafi ítrekað óskað eftir gögnum sem sýna að hin tímabundna óvinnufærni til handboltaiðkunar hafi haft áhrif á tekjuhæfni M án árangurs. Óvinnufærni sé staðfest í matsgerð en hins vegar telji V nauðsynlegt að fyrir liggi upplýsingar um það hvort M hafi haft tekjur af handboltaiðkun og þá sannarlega orðið af verkefnum og tekjum vegna slyssins. Á meðan engin gögn liggi fyrir í málinu sem sýni fram á framangreint telji V greiðsluskyldu ekki vera fyrir hendi. Loks vísar V í ákvæði 10. gr. skilmála almennrar slysatryggingar hjá V þar sem segir að reglulegar dagpeningagreiðslur geti ekki orðið hærri en 80% af heildarlaunum vátryggðs.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort M eigi rétt til dagpeningagreiðslna úr almennri slysatryggingu HSÍ hjá V vegna tímabundinnar óvinnufærni til handboltaiðkunar. Í stöðluðum vátryggingarskilmálum almennrar slysatryggingar hjá V kemur orðið starfsorkumissir fram og í þessu máli reynir á orðskýringu þess orðs. Í fyrrgreindum vátryggingarskilmálum er orðið starfsorkumissir hins vegar ekki skilgreint.

Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum er ljóst að V stóð sameiginlega með M að beiðni um mat á afleiðingum slyss M og það þar m.a. um mat á tímabili tímabundinnar óvinnufærni M. Í eins lækna matsgerð, dags. 3. nóvember 2022, er það mat læknisins að um 11 mánaða tímabil hafi verið að ræða hjá M vegna tímabundinnar óvinnufærni til þess að spila handbolta. Þegar ágreiningur er um hvernig túlka eigi orð/hugtak s.s. orðið „starfsorkumissir“ í stöðluðum og einhliða sömdum vátryggingarskilmálum verður að túlka slíkan samning neytanda í hag, þ.e. hallann af óskýru orðalagi hvað þetta varðar ber V, sbr. túlkunarreglu 1. mgr. 36. gr. b laga um samningsgerð, umboð og ógilda löggjörninga nr. 7/1936 og almenna andskýringarreglu samningaréttarins. Mati á tímabili tímabundinnar óvinnufærni í fyrirbyggjandi matsgerð hefur ekki verið hnekkð og verður því að leggja til grundvallar að það tímabil samsvari starfsorkumissi í skilningi vátryggingarskilmála almennrar slysatryggingar hjá V. M á því rétt á dagpeningagreiðslum úr almennri slysatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M, á rétt á dagpeningum vegna tímabundins starfsorkumissis úr almennri slysatryggingu hjá V vegna slyss 18. mars 2021.

Reykjavík, 18. apríl 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir